Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Tergul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 98. Braşov, Vinerĭ-Sâmbătă, 4 (16) Maiŭ 1896.

Vechia tactică...

Vechia tactică ungurésca, practicată până acuma faţă cu legitima nemulţămire a popórelor nemaghiare, se urméză cu nou avênt în ḑilele acestea de festivităţĭ lărmuitóre.

Deja purtarea intransigentă a patrioţilor şoviniştĭ în afacerea satisfacţiunei, ce-o pretind dela Sêrbĭ, denotă direcţiunea, ce s'a luat în faţa serbărilor milenare.

Cu aceeaşĭ voinicia, cu care foile şoviniste erau gata sĕ lase a fi bombardat Belgradul de către pacĭnicul monitor austriac, care numai la aşa cevaşĭ nu s'a gândit, ei, décă ar fi după disposiţia, ce o au, ar mobilisa tótă armata, pentru ca sĕ sdrobéscă în 24 de óre pe toţĭ, câţĭ au obrăznicia a fi măhniţĭ şi nemulţămiţĭ cu sórtea lor, când naţia stăpânitóre se bucură, saltă şi se veselesce.

Par' că ar vré cu tot adinsul puternicii ḑilei sĕ dovedéscă în mod sgomotos, că tótă nemulţămirea şi măhnirea, despre care e vorba, nu vine decât dela duşmănia, ce „agitatorii", puşĭ la cale de către inimicii dinafară, o propagă în contra chiar a esistenţei statului ungar.

Pentru ca sĕ pótă pune lucrurile în lumina acésta, şoviniştii ar voi cu tot adinsul sĕ provóce cât mai multe scandalurĭ de vătĕmare a steagului unguresc în ţinuturile locuite de naţionalităţĭ şi mai ales între Românĭ, pe carĭ sĕ le pótă înfăţişa apoi ca atacurĭ îndreptate în contra integrităţii statului.

S'a vĕḑut, cu ce nespusă sete de rĕsbunare s'au aruncat foile şoviniste asupra minciunei telegrafiate dela Lugoş, că teologii românĭ din Caransebeş ar fi ars un stég unguresc.

Dér nu numai aicĭ, ci în multe alte localităţĭ s'au lăţit din partea maghiară cu intenţiune scirĭ false, că Românii au vătĕmat stégul dela casa cutare. Şi n'au rĕmas fără consecenţă aceste scirĭ, căcĭ, numai la simplul prepus, s'au făcut icĭ şi colo chiar şi arestărĭ printre Românĭ. Aşa s'a întêmplat la Haţeg, la Timişóra, în comitatul Cojocnei etc.

E invederat, că ar voi cu orĭ-ce preţ guvernanţii sĕ aibă cât mai multe „dovedĭ", că nemulţumiţii sunt numai cei ce atacă făţiş stégul unguresc, ér nu cei, despre carĭ foile dinafară scriu, că sunt rĕu tractaţĭ şi neîndreptăţiţĭ.

Tactica e pe cât de vechiă, pe atât de perfidă. Sĕ sperăm însĕ, că ea, décă până acuma li-a ajutat vre-odată Maghiarilor, de astă-dată va face un cumplit fiasco, căcĭ opoziţiunea popórelor nemaghiare va sci sĕ se feréscă de cursa, ce 'i-se pune.

„Gaulois" despre mileniu.

Marele ḑiar parisian *„Le Gaulois"* în numĕrul sĕu de Dumineca, 10 Maiŭ, scrie într'un articol semnat de A. de *Maugry* cu privire la mileniu următórele:

Nu numai în Sêrbia şi în România se fac manfestărĭ contra milenarului din Budapesta, demonstraţiunile în contra acestei solemnităţĭ ungurescĭ se înmulţesc; în Viena s'a pronunţat un meeting de studenţĭ într'un sens făţiş nefavorabil caracterului politic al sĕrbărilor ungurescĭ.

Dér un fapt cu mult mai important decât tóte celelalte, care a produs o impresiune profundă în anumite cercurĭ diplomatice, este *protestarea* fórte demnă şi energică a *locuitorilor nemaghiarĭ din regatul Transleithaniei.* Românii, Sêrbii, Slovacii etc. uniţĭ într'un singur gând de apărare contra tractărei neegale, ce trebue sĕ îndure, au espus din nou plângerile şi au renoit revindecările lor.

Fiind dat, că tóte acestea elemente reunite formézā mai mult de jumĕtate din poporaţia Transleithaniei, unde Ungurii nu numĕră mai mult decât circa 7 milióne din cifra totală a locuitorilor, e clar că o manifestaţiă de acéstă natură nu e fără gravitate, şi că în tot casul ea indică o situaţiă destul de încordată, pentru ca, într'un viitor póte mai apropiat decum s'ar crede, se pótă resulta dintr'însa fórte grele complicaţiunĭ.

Trebue sĕ recunóscem dealtmintrelea, că Maghiarii, a căror córdă patriotică e de totului tot sensibilă, şi carĭ sunt în cel mai mare grad geloşĭ de independenţa lor, nu s'au arătat întotdéuna respectuoşĭ faţă cu independenţa altora şi au negligiat fórte adeseorĭ de-a se folosi în raportul cu naţionalităţile, subordonate naţionalităţii lor, de tóte consideraţiunile şi menagerele, pe carĭ în lipsa unui alt sentiment trebuia sĕ li-le sugereze prudenţa.

Ei au procedat la maghiarisarea a 4 milióne de Slavĭ, de 3 milióne Românĭ şi chiar de 2 milióne Germanĭ, carĭ fac parte din monarchia lor, cu vigórea cea mai nemilósă şi cu un autoritarism aprópe inconscient, impunêndu-le între altele limba lor asiatică şi pretinḑênd, ca ei sĕ renunţă la idiomul rassei lor.

Astăḑĭ nu umblă óre ei a crea în ţinuturĭ nemaghiare 400 de nóuĕ şcóle primare maghiare, a căror funcţionare va produce o seriă de necurmate vexaţiunĭ, şi nu va lipsi a da loc la tóte abusurile de putere imaginabile? Cum sĕ ne mirăm după tóte acestea dér de protestările ce se ridică din tóte părţile?]

Fără îndoială, naţiunea maghiară are dreptul de a se mândri de trecutul sĕu istoric şi de desvoltarea continuă a prosperităţii sale; însĕ, cum fórte just a observat un ḑiar strĕin, a cărui apreciaţiunĭ denótă bunul simţ, mărirea unei ţĕrĭ nu e destul de solid întemeiată când îi lipsesce din omogenitate, când mai ales jumĕtate din locuitorii ei se consideră cu drept, orĭ cu nedrept] ca *oprimaţĭ* de jumĕtatea cealaltă. La acésta trebue sĕ se gândéscă înţeleptesce Maghiarii, décă voiesc sĕ evite stâncile, de carĭ ar puté într'o ḑi sĕ se sfărîme corabia lor.

Incă o interpelare în cestiunea arderei stégului unguresc în Belgrad. In şedinţa de alaltăerĭ a camerei ungare deputatul Frd. Horanszky a resuscitat érăşĭ **cestiunea arderei steagului unguresc în Belgrad.** El a adresat ministrului-preşedinte următórea interpelare: „Adevĕrat este, că ambasadorul din Belgrad al monarchiei austro-ungare, la însărcinarea ministeriului de esterne, a protestat în contra numirei în oficiu a şefului de poliţiă Nicola Stefanovicĭ şi a declarat, că în urma acésta nu este mulţumit cu satisfacţia dată de Serbia? Adevĕrat e, că faţă cu acéstă protestare a ministeriului nostru de esterne guvernul sêrbesc n'a luat nicĭ o mĕsură nouă şi că nicĭ nu e aplicat sĕ-şĭ împlinéscă promisiunea privitóre la dimisionarea din post a şefului de poliţiă? In urma acestora, are guvernul de gând sĕ pretindă şi mai departe satisfacţiă, eventual sĕ recurgă la tóte acele mĕsurĭ, carĭ sunt de ajuns şi potrivite pentru de-a rĕsbuna vătĕmarea făcută?" — Vom vedé, ce va rĕspunde Banffy la acésta interpelare. In sĕptămâna trecută, când a rĕspuns încă la o interpelare adresată lui în obiectul acesta, Banffy n'a prea nemerit'o şi foile ungurescĭ îl iau acum în batjocură, că s'a lăsat sĕ fiă tras pe sfóră de către Sêrbĭ şi că nu scie sĕ apere onórea stindardului maghiar.

Scirĭ triste dela Caransebeş.

Caransebeş, 10 Maiŭ 1896.

De un timp încóce pare că e bătaia lui Dumneḑeu asupra nóstră a Caransebeşenilor. Unul câte unul se ivesc simptómele unei bóle sociale, carĭ denotă apropierea unei crise.

Nu e aşa de mult de când întréga Românime se însenina în urma bunelor scirĭ, ce se lăţiau de aicĭ şi tot Românul de bine era mândru de ceea ce se petrecea la Caransebeş.

Astăḑĭ, ah, astăḑĭ **s'au schimbat la faţă aprópe tóte, chiar şi ómenii s'au schimbat**, încât nu-i mai cunoscĭ. Ómenii, carĭ până de curênd treceau, şi pentru naivĭ póte că mai trec încă, de „conducĕtorĭ", de un timp încóce nu mai sciu cum sĕ se înfrăţéscă cu stăpânii ḑilei şi sĕ între în voile atât ale vechilor, cât şi ale noilor Maghiarĭ. Ei, carĭ óre-când erau gata sĕ dea cu barda în lună, astăḑĭ sunt micĭ şi prea blânḑĭ, gata spre sacrificiu.

Comunitatea de avere se întrece cu Reuniunea română de cântărĭ în a-şĭ pune salele lor la disposiţiunea şcólelor civile de stat de aicĭ, ca sĕ-şĭ pótă arangia mai în tignă festivităţile milenare. Representanţa orăşenéscă în şedinţa ţinută la 29 Aprilie a. c. **a hotărît cu unanimitate de voturĭ serbările milenare,** fiind de faţă la şedinţă între alţii nu mai puţin decât şi **conducĕtorii naţionalĭ**: *Asesorĭ de-ai consistorului nostru diecesan, ba chiar şi referintele senatului şcolar.* Chiar şi fóia ovreéscă de aicĭ „Karansebesér Wochenblatt" în numĕrul dela 3 Maiŭ a. c. caracteriséză destul de nefavorabil repentina schimbare la faţă prin următórele cuvinte: „Wer so Gelegenheit hatte dieser denkwürdigen Sitzung beizuwohnen, der musste unbedingt Betrachtungen über *Einst* und *Ietzt* anstellen. *Wer hätte wol noch vor einem Quinquennium gedacht, dass in Karansebes eine Millenniumfeier überhaupt, geschweige mit einer so imposanten Einhelligkeit votirt wird"?*)

Stêlpul de odinióră al diecesei, fostul mare secretar consistorial *Bartolomei*, actual prim senator al oraşului de Dumneḑeu scutit Caransebeş şi primar *in spe*, este, auḑiţĭ D-vóstre, *„onorat"* ca *sĕ ţină discursul festiv* în cinstea milleniului.

Capacul la tóte acestea l'a pus în ḑiua de aḑĭ, 10 Mai, magistratul orăşenesc, care după terminarea şedinţei sale festive milenare a mers în mare ţinută în frunte, veḑĭ bine, cu prospĕtul primar român, deputat dietal *in spe „Burdea Szilard"* de au asistat în tóte bisericile la doxologiele milenare, închiind tura, precum se cuvine unui magistrat patriotic, *compus, ca şi representanţa, în majoritate sdrobitóre de Românĭ*, în sinagoga evreéscă din loc.

Ba ḑĕu de vre-o 400 de anĭ de când esistă magistrat în Caransebeş, după cum ni-o spune cu multă competenţă eruditul prim senator, aşĭ îndrăsni sĕ mĕ rĕmăşesc, că al nostru, al celor carĭ avem fericirea a trece sub fericita oblăduire maghiară în al doilea mileniu, este cel dintâiu şi cu voia lui Dumneḑeu cel din urmă, care şĭ-a pus picioruţele peste pragul unei sinagoge. Şi, fire-ar sĕ-i fie de bine, în ţinută de gală, în frunte cu făţosul Szilard şi décă nu mĕ înşelară ochii cu drăgălaşul Brancoviciu, fratele de cruce al nemaghiarilor.

Sĕ fiă cu iertăciune c'am vorbit lucrurĭ de ruşine, dér ce sĕ facem, sunt fraţĭ de-ai noştri cei carĭ le-au făcut, şi n'avem ce face. De pârlit nu-i poţĭ, căcĭ tocmai acum îngrăşându-se încep a năpârli pârliţii de ei.

Am socotit sĕ încep mai mereuţ, ca de altă-dată sĕ sfêrşesc cu rĕu décă lipsă va fi de asprime.

Scietot.

Contra mileniului.

Alaltăerĭ se adunase în vestibulul *universităţii* din Viena un mare numĕr de studenţĭ naţionaliştĭ germanĭ, sêrbĭ, croaţĭ, *românĭ*, slovenĭ, slovacĭ, şi rutenĭ. De-odată, la un semnal dat de un student sêrb, toţĭ erupseră în strigăte de: *„Pereat mileniul"!* Servitorii universităţii voiră sĕ se arunce asupra amintitului student sêrb ca sĕ-l prinḑă, dér colegii lui îl încunjurară, formând un cerc strîns în jurul lui, şi începură din nou a striga: *„Pereat Maghiarii, pereat Jidano-Maghiarii, pereat Jidanii, pereat Banffy, pereat Badeni, pereat rectorul!"* etc. După o jumĕtate de óră, la alt semnal dat toţĭ studenţii se despărţară, şi cu acésta se fini demonstraţiunea.

Studenţii *technicĭ* din Viena ţinură tot alaltăerĭ o adunare, în care venind vorba şi despre cestiunea „necapabilităţii Jidanilor de-a da satisfacţiă", rectorul Rick ḑise, că nu permite sĕ se discute asupra acestei cestiunĭ. Atuncĭ se iscă un tumult nedescriptibil, toţĭ studenţii se ridicară ca unul strigând: *„Jos cu mileniul, jos Jidanii, pereat rectorul!"* In aulă se repetară demonstraţiunile.

---

*) Pe românesce: „Cel ce a avut ocasiune sĕ asiste la acéstă memorabilă şedinţă, a trebuit neapĕrat sĕ facă contemplărĭ, cum era *odinióră* şi cum e *acum.* Cine ar fi creḑut încă numai înainte cu cincĭ anĭ, *că se va vota vreodată o serbare în Caransebeş, necum sĕ se voteze cu o unanimitate atât de impuitóre*".

Mai departe diarele budapestane afirmă, că studenții români și slavi dela șcólele înalte din Viena au hotărît în ascuns sĕ arangieze afară de Viena o demonstrațiuna mare contra mileniului, cu care ocasiune sĕ *ardă* și stégul maghiar.

*

„*Magyarország*“ primesce din *Turoț-Sân-Mărtin* scirea, că cu ocasiunea iluminărei de Dumineca s'au făcut acolo mai multe demonstrațiuni panslaviste. Astfel ferestrile iluminate ale unui negustător au fost sparte cu pietri; apoi o grupă de 20—25 tineri cântau pe strade imnul național slovac „*Hej Slovane*“, și unii dintre ei au fost deținuți. In fine se dice, că steagul maghiar a fost de două-ori depărtat cu puterea de pe casa comunală și că singuraticĭ „panslaviștĭ“ au întrat chiar și în case și au stins luminările aprinse prin ferestri.

*

In comuna *Recaș* de lângă Timișóra preotul rom. cat. Dr. *Bercovici* ținŭ cu ocasiunea liturgiei milenare o predică, în care atacă în modul cel mai vehement *proiectele bisericescĭ-politice* și pe *Jidanĭ*. In urma acésta toțĭ onorațiorii și tóte autoritățile *părăsiră în mod demonstrativ biserica* și merseră în sinagogă!

*

Nu trece aprópe nicĭ o di, în care sĕ nu anunță pressa jidano-maghiară despre nouĕ *atentate asupra steagurilor naționale maghiare*. Astfel în dilele din urmă s'ar fi făcut atentate de natura acésta în *Bocșa germană*, *Borșa* din com. Cojocnei, și în *Bod*, com. Brașovului. Este însĕ întrebare, că întru cât scirile despre aceste atentate sunt adevĕrate, căcĭ am făcut esperiența, că pressa jidano-maghiară, mai ales în timpul din urmă, are mare plăcere de-a esagera peste mĕsură.

*

Diarul rusesc „*Nowoje Wrejma*“ *salută în mod simpatic demonstrațiunile antimaghare* arangiate în Bucurescĭ și Belgrad contra mileniului. Ișĭ *esprimă părerea de rĕu*, că demonstranții din Belgrad au fost împrăștiațĭ cu putere armată, și că guvernul sêrbesc s'a grăbit (?) sĕ dea satisfacția ambasadorului austro-ungar.

Cum se serbéză mileniul printre Românĭ.

De pe valea Someșului, Maiŭ 1896.

Domnule Redactor! O scârbă desgustătóre ne cuprinde, când vedem sbuciumările patrioților înpintenațĭ și perciunațĭ, de a ridica tămbălăul și serbările milenare a apogeul închipuit; dér — o spunem verde — nu ne cuprinde nicĭ o témă. Și acésta este destul! Eu îmĭ duc traiul și 'mĭ petrec viața între popor, îĭ cunosc tóte năcazurile, tóte suferințele și tóte lucrările, el trage, sufere tóte loviturile și tóte năcazurile cu o răbdare proverbială, dér la dile rari și bune se petrece și se veselesce cum scie numai el; Vĕ asigur însĕ, că la sĕrbările milenare nu ia de loc parte și nu se veselesce, ci stă nepăsător, ba rîderîde bine și se scârbesce și 'șĭ întórce fața dela cei ce serbéză.

In giurul nostru, într'o mulțime de comune române câte le cunosc, nicĭ pomană de aer sĕrbătoresc, toțĭ stau indiferențĭ. Un prietin din părțile ungurene îmĭ scriea dilele trecute, că la ei „stau sĕ se dĕrîme clădirile sub greutatea stégurilor unguresci“, la noi însĕ icĭ colea, la câte un amărît de funcționar, zărescĭ câte-o fleandură de steag scos câte pe o di, două, și éră ascuns de frică, ca nu cumva sĕ-l murdărescă Românii, dér pot sĕ asigur pe orĭcare patriot, că Românul e cu mult mai cinstit decât sĕ comită astfel de fapte și sĕ se mânjéscă cu astfel de lucru.

Chiar în comune, unde se află câte un „agitator valah“, așa poreclit după socotéla ungurésca, acesta nu s'a mișcat, n'a agitat nicĭ într'un chip în contra sĕrbărilor milenare, căcĭ n'a fost absolut de lipsă. Pricepe poporul fórte bine cum stăm și fără a mai fi agitat, și agitatorii au și ei satisfacțiunea a se bucura de înțelepciunea și pĕtrunderea ageră a poporului.

Dér unde s'a vĕdut pădure fără uscăturĭ, nutreț fără ogrinjĭ, cânĭ fără purecĭ,

nuntă fără rîs,
mórte fără plâns?

Insĕ o rîndunică nu face primăvéră!

Codalăĭ și ogrinjĭ de aceștia s'au înhămat și prin unele comune de ale nóstre la tărăbónța tămbălăului milenar, ca în Șanț, în Maier, Ilva, Mocod etc. Au ținut bieții de ei sĕ se îmbrace în „diszmagyar“, sĕ 'șĭ pună pintenĭ și peană, sĕ se arate stăpânilor baremĭ pe din afară, căcĭ înlăuntru cine-i vede, cine-i caută, și décă le corăesc mațele de fóme? Au ținut și ei sĕ facă ca Țiganul, care pórtă peană și când e lihnit de gol, ca capra, care pórtă códa ridicată când e plină de rîie. Un amărît de popă s'a dus și el sĕ se sature odată bine pe séma budgetului, dér ceilalțĭ, har Domnului! s'au rugat din inimă luĭ Dumnedeu pentru binele poporului, pentru fericirea țĕrii și pentru luminarea creerilor tulburĭ, și au mâncat acasă.

Etă pentru ce nu purtăm nicĭ o frică că ne vom pierde! Că în Maier, de pildă, dascălul dela șcóla comunală, în 9 l. c. s'a procopsit cu școlarii românĭ în limba maghiară în fața unui mic public împintenat, după care apoi s'a benchetuit; că alte șcóle tot comunale, ca celea din Ilva, Măgura séu Rodna atât de nimerite — fac tot așa — nu ne însuflă nicĭ o îngrijire, căcĭ n'au făcut și nu fac și nu vor face nicĭ un spor cu maghiarisarea pintre noi, despre ce ne-am convins din destul în decurs de 20 de anĭ. Acésta o vĕd și patrioții, căcĭ un om de-al lor a sfătuit odată pe învĕțătorii dela școla de stat din Rodna sĕ iée pildă și carte dela învĕțătorii șcólei confes. gr. cat. pe carĭ i-a presentat ca model. Și eu am nădejde în Dumnedeu și în virtutea poporului român, că nu vom peri; patrioților le poftim apetit bun, ér Episcopul Szabó sĕ nu se supere, că bunii noștri păstorĭ își fac datoria cum sciu ei, căcĭ nicĭ un fiiu nu e dator sĕ asculte nicĭ chiar de părințĭ, când aceștia îi îndémnă sĕ facă fapte rele.

eu.

On revient toujours....

Brașov, 2 Maiŭ v.

Ni s'a atras atențiunea asupra numĕrului de Sâmbătă al „*Revistei Orăștiei*“, în care d-l V. *Mangra* debutéză c'un *soi disant* rĕspuns la articulii diarului nostru întitulațĭ: „Ordonanțele lui Hieronymi și Comitetul“.

Se plânge d-l V. Mangra, că mai de mult ar fi fost atacat pe nedrept din partea „Gazetei Transilvaniei“ și că și acum acésta ar fi lovit în „comitetul substitut“ și în deosebĭ în d-sa etc. D-l V. Mangra mai are și cutezarea a insinua „Gazetei Transilvaniei“ „rĕutate“ față cu d-sa, și încă „aceea-șĭ rĕutate, ca pressa șovinistă maghiară“. Ba merge până a susține, că am „mistificat“ lumea, am „reprodus fals“ tóte numai din ură față cu d-sa.

Acésta ne face sĕ fim îngrijațĭ, pentru creerii d-sale. Prea mult își inchipuiesce d-l V. Mangra despre importanța personalității sale în mijlocul poporului român, când vrea sĕ facă pe lume sĕ crédă că acum și „Gazeta Transilvaniei“ îl invidiéză pentru acésta importanță, că acest diar n'a avut alt lucru decât sĕ emuleze acum în rĕutate cu haita șovinistă maghiară, care ar vrea sĕ înghită în fiecare clipită pe bietul călugăr.

D-l V. Mangra cunósce fórte bine părerea nóstră despre celebritatea sa politică, și décă a credut că prin debutul sĕu în „Rev. Orăștiei“ va rĕsturna critica obiectivă ce am fost făcut'o atitudinei sale de pe timpul conferențelor confidențiale din Arad și al adunării dela 28 Novembre 1895, s'a înșelat amar.

Décă la articolii noștrii scrișĭ înainte cu un an și jumătate n'a rĕspuns d-l Mangra nimic până acuma, causa este simplamente că n'a avut ce sĕ rĕspundă.

Acuma vine însĕ d-l V. Mangra și pretinde a se apăra contra „atacurilor și insultelor personale“, ce le-am fi debitat noi pentru discreditarea d-sale.

Nicĭ că ne-am gândit vre-odată la *persóna* d-lui V. Mangra și décă cu tóte acestea am trebuit sĕ criticăm procederea luĭ, obiectiv, din punct de vedere al interesului partidului nostru și al solidarității lui, nu noi suntem de vină. Cine l'a pus pe d-l Mangra sĕ vrea „sĕ conducă“ d-sa partidul, sĕ încurce treburile și sĕ întrigeze cu sobolii ceilalțĭ în contra solidarității nóstre naționale? Noi de sigur că nu.

Insĕ, dice D-l Mangra, „eu tóte le-am făcut stând în legătură cu comitetul întemnițat, și după direcțiunea ce mi-a dat'o acesta“.

Fórte bine. Dér ce dovedesce asta? Nicĭ mai mult, nicĭ mai puțin, decât că atuncĭ și comitetul întemnițat a greșit cum au greșit moștenitorii, lui între carĭ, se vede, d-l Mangra pretinde a fi jucat rolul principal.

Noi n'am sciut nimic nicĭ de acest rol, nicĭ de legăturile d-lui Mangra cu cei întemnițațĭ.

Am sciut numai ce-am vĕdut: neleala ba chiar perfida purtare a d-lui V. Mangra față cu consfătuirile conferenței intime dela Arad, și în deosebĭ față cu comisia de 14 alésă de acésta conferență.

O nouă dovadă despre acésta ne dă acuma când recunósce pe față că a fost într'un fel înțeles cu comitetul întemnițat, și la Arad a vorbit într'alt fel.

Dér nu vom mai reveni asupra acestor lucrurĭ prea bine cunoscute și constatate nu numai de noi ci de toțĭ carĭ au fost de față și le-au vĕdut.

Nu luăm nicĭ o iotă îndĕrĕt din cele ce am afirmat în articulii noștri. Trebue sĕ adaugem însĕ cu părere de rĕu, că d-l V. Mangra prin debutul sĕu din „Revista Orășt.“, întăresce și înăspresce numai în mod regretabil motivele, ce pledéză contra d-sale.

Este înainte de tóte mai mult decât cutezat a voi cu neadevĕrurĭ sĕ facĭ din negru alb și la acésta încercare tristă se supune d-l Mangra, când vrea sĕ dovedéscă, că am fi reprodus fals din articolul subscris de d-sa și publicat în „Tribuna“ Nr. 265 din 1894.

Desfidem pe orĭ și cine care posede acel număr al „Tribunei“ sĕ ne spună, décă d-l V. Mangra nu declară apodictic, că „din resóne legale și constituționale comitetul substitut nu s'a putut opune ordinațiunei lui Hieronymi și că **a cedat** numai forței când n'a convocat conferența delegaților“...

Mai mult. D-l Mangra s'a ferit sĕ citeze și următorul pasagiu subscris de d-sa și fórte important pentru înțelegerea lucrului. Etă-l:

„Guvernul maghiar — a scris d-nul „Mangra — care prin ordinațiunea minis-„trului de interne are de scop ca sĕ su-„prime mișcarea nóstră națională, **dér nu** „**se va face ridicul și absurd**, ca de-o parte „sĕ sisteze activitatea organului esecutiv „al comitetului central, ér de altă parte „sĕ permită așĭ continua mai departe ac-„tivitatea sa **organul administrativ al par-„tidului** (înțelepciune politică Mangristă!) „adecă representanța alegĕtorilor“... („Tri-„buna“ nr. 265 din 1894.)

Tocmai așa cum scria V. Mangra la 1894, a scris acum „Magyar Hirlap“ în numĕrul de Marți din septĕmâna trecută despre convocarea d-lui Dr. Rațiu dicĕnd, că déră nu se vor face Maghiarii ridiculĭ și absurdĭ, ca sĕ lase sĕ fiă păcăliți prin o astfel de convocare a conferenței naționale române.

Etă dér cu ce prevedere a lucrat marele „moștenitor al comitetului întemnițat“ V. Mangra, la 1894, vrĕnd sĕ apere pasul greșit de atuncĭ!

D-l V. Mangra mai face încă, firesce cu aceeași pĕtrundere și scrupulositate, și o pretinsă nouă desvĕlire din discusiunile comisiunei de 14 la Arad, numai ca sĕ pótă lovi în proprietarul fóiei nóstre, pe care, nu scie însușĭ pe ce basă, îl consideră ca contrar personal al sĕu.

Lĕs că indiscrețiunea comisă de repețite-orĭ nu se unesce nicĭ decum cu parola de onóre dată de membrii acelei comisiunĭ, nicĭ cu posiția de călugăr, dér precum am mai constatat deja d-l V. Mangra *nicĭ c'a înțeles* ce s'a vorbit în acea comisiune, prin urmare nicĭ n'a putut sĕ redea esact ceea ce s'a petrecut acolo!

N'a fost vorbă în comisia de 14 nicĭ de aceea ca „sĕ *recunóscem* stările ce ni s'au creat în stat“, nicĭ de „*recunóscerea* legalității uniunei“, ci a fost în adevĕr o discusiune de natură principiară, pe care însĕ cum din nou ne-am putut convinge *d-l Mangra n'a înțeles'o.*

Décă nu ne crede pe noi sĕ poftéscă d-sa a întreba pe membrii, carĭ au fost de față.

După ce a tăcut până acuma, debutul d-lui V. Mangra în „Revista Orăștiei“ dela 9 Maiŭ mirósă tare a propagandă pentru direcția Brote-Slavicĭ, a căreia discipul ascultător a fost și se vede că este și adĭ dl Mangra, propagandă, ce după propria mărturisire a sa, avea de scop a reînoi cunoscutele suspițiunărĭ și calumniărĭ ca „obiect de meditare“ în fața conferenței, ce a convocat'o d-l Dr. Rațiu pe diua de 3 (15) Maiŭ.

Nu se putea, ca în ajunul unei conferențe naționale, spiritul cel vechiu tribunist de intrigă și discordiă, al căruia neîntrecut stegar a fost d-l V. Mangra, sĕ nu se dea pe față măcar în colónele „Revistei Orăștiei!“

SCIRILE DILEI.

— 3 (15) Maiŭ.

3 (15) Maiŭ s'a serbat aséră de către Românii brașovenĭ, ca și în anul trecut, întrunindu-se în onórea dilei la otelul „Pomul verde“, în numĕr de peste o sută de inșĭ.

—o—

Nunta milenară săsescă. In fine totușĭ e adeverit, că 212 locuitori din comuna Noul săsesc, de lângă Sibiiu, în frunte cu preotul, învĕțătorul, cantorul și primarul satului, s'au espus Marța trecută de comedia vederei publicului dela esposiția din Budapesta. Și mai mult — păreachea tînĕră, despre care se dicea că se va cununa în fața Jidanilor din Budapesta, ce e drept, acésta n'a putut'o face, deórece-ce mirele nu căpătase încă dispensația militară, dér cel puțin — se *logodi* în tótă forma înaintea preotului săsesc. După acésta urmă dans, și séra întrégă cavalcada se ospĕtă bine în ciarda a la Dobrițin. Sĕ vedem acum ce vor dice la acésta organele săsescĭ, carĭ pe conaționalii lor până în momentul din urmă nu-i țineră capabilĭ de o astfel de faptă.

—o—

Omorît de un steag maghiar. In Budapesta se întêmplă alaltăerĭ o nenorocire îngrozitóre. Pe casa comerciantului Haas fâlfâea adecă de câte-va dile un tricolor maghiar mare și greu. Alaltăerĭ de-odată steagul cădŭ din vêrful casei cu două etage drept în jos pe trotoar, și lovi în cap pe comerciantul Alois Neoschil, care din întêmplare trecea pe acolo. In urma loviturei puternice Neoschil muri după câte-va minute. Nenorocitul lăsă după sine o vĕduvă cu doi copii minorenĭ. Ecă ce isprăvurĭ fac părădile milenare!

—o—

Un procuror suprem pensionat. Am fost amintit, că procurorul suprem Alexandru Kozma din Budapesta la cererea lui a fost pensionat dilele trecute. Din incidentul acesta Kozma adresă procurorilor aparținĕtorĭ procuraturei supreme din Budapesta o circulară, în care își ia rĕmas bun dela ei, își întire multe învĕțăturĭ și sfaturĭ, și multe mărturisirĭ, ce le face, dice între altele următórele cuvinte caracteristice: „Este adevĕrat, că procuratura reg. ungară nu a devenit aceea, despre ce visasem eu la légĕnul ei. Ea nu este acea corporațiune universală, pe care o provocasem odinióră la *luptă independentă, unitară pentru dreptatea materială*, ca organ al acelei puterĭ morale, care „*cércă după adevĕr și pretinde adevĕrul*“.

Iubirea părintéscă. Din Lipova se scrie, că în comuna Liget, com. Timiş, fù îmormêntat ḑilele trecute fiiul de 11 anĭ al economului Sofron Petroiŭ, chiar când acesta zăcea greu bolnav, aşa că luĭ nu i-se spuse nimic despre mórtea fiiuluĭ sêu. Insănĕtoşindu-se Petroiŭ şi descoperindu-i-se în fine nenorocirea, ce l'a lovit, îl cuprinse aşa o durere, încât induplecă pe soţia sa sĕ mérgă împreună nóptea şi sĕ-şĭ desgrópe copilul. Părinţii şi realisară acest plan şi fură surprinşĭ de îngropător chiar în momentul când tatăl, înecat în lacrimĭ, sĕruta cadavrul fiiuluĭ sêu. Numai cu greu au putut fi depărtaţĭ nenorociţiĭ părinţĭ dela cadavru, care s'a astrucat din nou. Contra părinţilor a trebuit sĕ se facă arătare.

—o—

Delegaţĭ la congresul Ligeĭ. Membrii Ligeĭ Culturale din Iaşĭ au ales ca delegaţĭ pentru congresul din Bucurescĭ pe d-niĭ Ar. Densuşeanu şi I. Tanoviceanu, profesorĭ universitarĭ, I. Micu, profesor la liceu şi pe d-niĭ C. Langa-Răşcanu, C. Sterescu şi G. Botez, studenţĭ.

—o—

Comună slovacă maghiarisată. Cu mare bucuriă şi mulţumire constată ḑiarele maghiare, că comuna slovacă Hususău din comit. Gömör, în decursul cestor 10 anĭ din urmă s'a maghiarisat aprópe cu totul. Invĕţătorul Paul Sollar şi-a dat tóte nisuinţele sĕ-i înveţe pe copii unguresce şi astăḑĭ chiar şi liturgia în biserică se celebrézā numaĭ în limba maghiară. — Sĕrman popor slovac!

—o—

60.000 de pescĭ — căḑuţĭ în Dunăre. Din Timişóra se anunţă, că o barcă mare, încărcată cu 60.000 de pescĭ prinşĭ de pe la Brăila şi Galaţĭ pentru un liferant din Viena, se lovi la porţile de fier de o stâncă şi toţi pescii căḑură în apă. Bucuria lor décă mai trăesc.

—o—

Un ministru premiat. Academia francesă a hotărît Marţa trecută asupra concursurilor publicate de ea. Premiul cel mai mare, 9000 francĭ, l'a câştigat opul „Istoria luĭ Richelieu", scris de ministrul de esterne frances Hanotaux. E interesant, că al doilea premiu, 1000 de francĭ, l'a câştigat Ernest Daudet cu opul „Poliţia şi rĕsvrătitorii" sub consulat şi sub imperiu.

—o—

Ciocnire de corăbii pe Dunăre. Lunia trecută s'au ciocnit pe Dunăre lângă Budapesta corăbiile „Regele Matia" şi „Dobriţin". Ciocnirea a fost atât de puternică, încât partea d'inainte a corăbiei „Dobriţin" a fost nimicită, din fericire însĕ pasagerilor nu li-se întêmplă nicĭ o nenorocire.

—o—

Studenţiĭ din Iaşĭ împreună cu secţiunea Ligeĭ de acolo au decis a serba aniversarea mareĭ mişcărĭ naţionale dela 1848 din Transilvania printr'o întrunire publică la circul Sidoli şi o manifestaţiă pe stradă până la statua luĭ Stefan cel Mare.

—o—

Apropiarea bulgaro-sêrbéscă. Ḑiarul bulgar „Mir" anunţă, că regele Alexandru al Serbiei va întórce prinţuluĭ Ferdinand visita la începutul luĭ Iulie. Tot acel ḑiar spune, că oficeriĭ sêrbescĭ din garnisónele Niş şi Pirot au hotărît sĕ visiteze la 11/23 Maiŭ pe cameraḑiĭ lor bulgarĭ.

—o—

Vaporul „Lévrier". Marţĭ la órele 11 a. m., a sosit în portul Galaţĭ şi a acostat în faţa burseĭ, venind din Constantinopol, vaporul frances de resbel Lévrier. Acest bastiment a fost ataşat pe lângă ambasada republiceĭ francese din capitala Turcieĭ ca al doilea staţionar în urma măcelurilor din Armenia. Lévrier are şése tunurĭ şi două lanc-torpilóre, un echipagiu de şése oficerĭ şi 84 de matelotĭ. D-l de Maiolles, comandantul oraşului, va pleca sĕptĕmâna viitóre la Bucurescĭ pentru a asista la serbările dela 10 Maiŭ st. v.

—o—

Bandă de tîlharĭ în Ilfov. O bandă de ţiganĭ s'a constituit, după cum spune „Epoca", în judeţul Ilfov şi-şĭ a început operaţiunile nu departe de capitala Bucurescĭ. In nóptea de Vinerea trecută spre Sâmbătă, acea bandă a atacat pe şoseaua Tîrgoviştei, în apropiere de Crivina, pe treĭ călĕtorĭ, pe carĭ i-a schingiuit şi pradat, luându-le tot ce aveau asupra lor. A doua nópte ţiganiĭ s'au arătat la Crevedia, au spart prăvălia luĭ Bănică Vasile, au furat 80 leĭ, pe carĭ i-au găsit în tejghea, tutun şi mai multă marfă şi au maĭ furat doi caĭ din sat. Lunĭ în fine, s'au presentat, ḑiua în amiaza mare, la staţia Periş. Şeful staţieĭ a telegrafat cerênd ajutor. Pe lângă ómenii de serviciu la gară maĭ sosind cincĭ miliţienĭ, şi tîlhariĭ vĕḑênd, că încep a se lua măsurĭ, s'au retras. Se crede că tîlhariĭ sunt în pădurea Baloteştĭ. Au plecat în urmărirea lor d-niĭ procuror Cernescu, judecător de instrucţiă Vlădescu şi sub-prefect Stefănescu.

—o—

Manevrele rusescĭ. Din Chişineu se anunţă, că manevrele în Rusia au început de 10 ḑile şi că vor dura până în tómnă. Manevrele au loc în Bender, unde au fost concentraţĭ 40.000 reservişti.

—o—

5. *Aplicarea multiplă.* Nu există mijloc mai bun, care se póte aplica la diferite casurĭ, ca Molls Franzbrantwein care alină durerile, întăresce nervii şi muschi întrebuinţându-se ca adaos băi etc. O butelie 90 cr. se póte procura ḑilnic la prin poste dela farmacistul A. Moll liferantu, curţei din Viena Tuchlauben 9. In depourile din provincie sĕ se céră espresŭ preparatele lui Moll, provĕḑute cu marca de contravenţie şi subscriere.

Inchiderea sesiunei camerilor române.

Marţĭ în 30 Aprilie st. v. s'a cetit în Senat ca şi în Cameră Mesagiul regal, prin care se închide întâia sesiune a noueĭ legislaturĭ.

Mesagiul, după ce constată „echilibrarea budgetuluĭ printr'o dréptă cumpĕnire în cheltuielĭ", continuă aşa:

„Creditele extraordinare, ce aţĭ votat, „asigură terminarea liniilor de căĭ ferate „începute şi a portuluĭ nostru maritim al „Constanţeĭ, precum şi organisarea maĭ temeinică a mijlócelor nóstre de transport. „Ast-fel împrumuturile contractate contribuesc la desvoltarea economică a ţĕreĭ şi „au un echivalent în valórea represintată „prin reţeaua nóstră de căi ferate, producĕtóre ea însăşĭ de veniturĭ pentru stat.

„Spre a înlesni şi asigura îndrumarea „claselor muncitóre spre o îmbunĕtăţire a „stăreĭ lor morale şi materiale, aţĭ votat „legile menite a da un avênt puternic învĕţĕmêntuluĭ primar, legile prin carĭ accesul justiţieĭ se înlesnesce maĭ mult populaţiunilor rurale şi prin carĭ se uşurézā „condiţiunile de cumpărare a domeniilor „Statuluĭ din partea sĕtenilor, precum şi „legea pentru regularea pescuituluĭ.

„Nu aţĭ uitat, că armata este un sprijin puternic al Regatuluĭ. Aţĭ îmbunĕtăţit două legĭ organice ale eĭ şi aţĭ continuat a completa armamentul.

Pacea dela Francfurt.

Germania a serbat Duminecă, 10 Maiŭ st. n., aniversarea à 25 anĭ dela încheiarea păciĭ franco-germane. La Francfurt pe Main s'a desvĕlit, în presenţa Impĕratul *Wilhelm* II, monumentul Impĕratuluĭ *Wilhelm* I; la Francfurt, unde s'a iscălit în ḑiua de 10 Maiŭ 1871 tratatul definitiv de pace de cătră împuterniciţiĭ împĕratuluĭ german, prinţul de *Bismarck* şi contele *Arnim*, şi plenipotenţiariĭ preşiedinţiĭ francese, d-niĭ *Jules Favre* şi *Pouyer-Quertier*.

Au trecut de atuncĭ 25 de anĭ, şi pacea n'a fost turburată. In Alsacia-Lorena nu au dispărut încă veleităţile de protestare, timpul îşĭ esercitézā însĕ influenţa pacinică. In Francia se maĭ ivesc momente când se redeşteptă duşmănia contra Germaniei, dér momentele acestea devin din ce în ce maĭ rare, şi ura nu maĭ e simţimêntul ce predomină. Ceĭ maĭ înverşunaţĭ duşmanĭ aĭ Germanilor nu au putut încă împinge naţiunea francesă la demersurĭ provocătóre, şi afară de generalul Boulanger nicĭ un ministru nu a încercat încă sĕ turbure pacea.

Deşi amintirea anilor 1870—71 mai formézā un factor important în combinaţiunile politice europene, ambele state sunt în bune relaţiunĭ de reciprocitate, şi în diferite ocasiunĭ s'au asociat chiar pentru demersurĭ comune. E adevĕrat, că asociaţia acésta s'a îndeplinit pentru cestiunĭ afară din Europa, dér faptul în sine e o garanţie pentru continuarea păciĭ europene.

O deosebire între era de pace, care a urmat păciĭ dela Francfurt şi era de pace care a urmat congresuluĭ din Viena! Şi atuncĭ Francia s'a hazardat peste mare, începênd a cuceri Algeria, prima cucerire transmaritimă după prăbuşirea vecheĭ sale domniĭ coloniale. Pasul acela nu se póte compara însĕ cu ceea-ce s'a petrecut în timpurile din urmă. In primele decenii după congresul din Viena câmpul activităţiĭ puterilor europene rĕmase acelaşĭ; în sfertul de veac ce s'a scurs acum, el s'a lărgit într'atât, că s'au creat vederĭ şi principiĭ cu totul nóuĕ. Impĕratul Wilhelm al Germaniei a întrebuinţat în timpul din urmă cuvêntul „politică universală". Politica universală a luat locul politiceĭ europene, sferele interesele s'au lărgit.

Nu încape îndoială, că schimbarea acésta, care influenţézā mult asupra relaţiunilor dintre popóre, e în parte un efect al păceĭ dela Francfurt: *Francia şi Germania caută căĭ noué*. Dér şi o altă mişcare póte fi considerată ca resultat al păceĭ franco-germane: *mişcarea socială*. Fără acest rĕsboiŭ Germania nu ar fi ajuns aşa de repede la înălţimea unuĭ mare stat industrial, ḑice „Timpul". Miliardele primite ca despăgubire de rĕsboiŭ au contribuit la acésta; maĭ mult încă au cooperat la crescerea simţimêntuluĭ naţional. Repeḑiciunea aceste transiţiunĭ a înăsprit consecinţele sociale.

In Francia numĕrul burghezimeĭ e prea covêrşitor, ca sĕ aibă témă de rĕsboiŭ civil; în casul unuĭ rĕsboiŭ cu un alt stat, pacea interiórā ar putea fi ameninţată de elementele revoluţionare.

Aceste grijĭ sociale întemeiézā *pacea europénă*, pentru-că téma conflictelor interióre nimicesce orĭ-ce tendinţă, décă ar esista, de conflictele esteriore. Pacea dela Francfurt a fost decĭ importantă pentru ambele naţiunĭ, carĭ au încheiat-o, şi pentru celelalte state europene, carĭ ar puté vedé imaginea unuĭ viitor rĕsboiŭ numaĭ *la graniţa franco-germană*.

Dela comună.

Şedinţa din 13 Maiŭ st. n. 1896.

La interpelaţiunea d-luĭ Dr. Lurtz din şedinţa trecută, în privinţa vĕtĕmăriĭ naţiuneĭ germane prin o broşură milenară festivă locţiitoruĭ de primar cetesce rĕspunsul sĕu şi al magistratuluĭ, prin care spun, că nu *pot face nimic*, deóre-ce comuna Braşov în sensul legiĭ din 1886 nu are dreptul de representaţiune, ci numaĭ municipiul.

Dr. *Lurtz* cere cuvêntul, pe care primarul la început îl denégă, ḑicênd, că nu permite nicĭ o desbatere asupra acestuĭ obiect. La insistinţa D-ruluĭ Lurtz şi a altor membri i-se dă cuvêntul cu declaraţiunea espresă, că nu va permite nicĭ o desbatere.

Dr. Lurtz se miră, că magistratul nu are curagiul a respinge o vĕtĕmare, ci se ascunde în dosul unor formalităţĭ şi a uneĭ interpretărĭ greşite a legiĭ comunale din 1886. Se declară nemulţămit cu rĕspunsul, şi propune, sĕ nu se ia la cunoscinţă. Primarul, în contra usuluĭ, n'a vrut sĕ pună „luarea la cunoscinţă" la vot şi lucrul a rĕmas baltă.

Dr. Lurtz cere cuvêntul pentru o nouă interpelaţiune şi începe a vorbi despre stégurile unguresci atêrnaţe în ḑilele din urmă pe edificiile publice comunale şi sĕ adresă anume cătră membriĭ saşĭ şi românĭ, ḑicênd, că la aceştia sperézā a afla o maĭ bună apreţiare (besseres Verständnis), decât la magistrat. La acéstă espresiune i-se detrage cuvêntul şi senatorul Alesius fuge din sală.

Dr. *Lassel* cere cuvêntul şi întrébă pe primar, că de ce n'a pus lângă stégurile unguresci de pe edificiile comunale şi colorile săsescĭ? Primarul promite a rĕspunde în şedinţa proximă.

Desbaterea acésta a fost fórte instructivă pentru un privitor nepreocupat, vĕḑêndu-se în ce situaţiă penibilă au ajuns Saşii noştri cu politica lor guvernamentală.

Urmézā ordinea ḑileĭ:

1) Se vinde vila „Rombauer" unuĭ Ovreiŭ din România cu 4851 fl. v. a.

2) Cererea ingineruluĭ K. Klein pentru introducerea lumineĭ electrice se dă uneĭ comisiunĭ spre opinare. In comisiune se aleg: Schnell, Kertsch, Zell, Bologa, Alexi şi Adam.

3) Se decide escrierea unuĭ concurs cu oferte, pentru construcţiunea unuĭ gasometru de reservă la fabrica de gas.

4) Se decide regularea canaluluĭ din uliţa négră.

5) Regularea uliţeĭ de mijloc din Braşovu-vechiŭ cu un preliminar de 53,000 fl. nu se primesce şi se însărcinézā magistratul a veni cu un nou proiect de regulare până la suma maximală de 13,000 fl.

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 14 Maiŭ. Fóia oficială publică astăḑĭ autograful preaînalt, prin care se convócă *delegaţiunile* pe ḑiua de *30 Maiŭ* în Budapesta. Monarchul a adresat autografe deosebite ministruluĭ de esterne *Goluchowsky*, ministruluĭ-preşedinte austriac *Badeni* şi ministruluĭ-preşedinte ungar *Banffy*.

Budapesta, 14 Maiŭ. Banul Croaţieĭ *Khuen-Hedervary* sosesce în 18 c, în Agram din Brixeu, unde a stat maĭ mult timp sub cură medicală. In cercurile guvernamentale se asigură cu cea maĭ mare positivitate, că Banul în cel maĭ scurt timp *se va retrage din postul sĕu*. Uniĭ susţin, că el voiesce sĕ devină *deputat dietal*. pentru de a-şĭ valora în parlament aspiraţiunile; alţiĭ din contră afirmă, că Hedervary are de gând sĕ se *retragă cu totul din viéţa politică*.

Paris, 14 Maiŭ. Ḑiarul „*Matin*" anunţă, că în urma epistoleĭ prinţuluĭ de *Orleans*, în care acesta anunţă *schimbarea politiceĭ sale*, ducele de *Audiffret*, preşedintele comitetuluĭ roialist, *şi-a dat dimisia* din acest post.

Madrid, 14 Maiŭ. Conform depeşelor sosite din *Havanna*, între armata spaniolă şi între insurgenţiĭ de pe insula *Cuba* s'a întêmplat o *ciocnire înverşunată*, cu care ocasiune au căḑut *30* de insurgenţĭ.

NECROLOG. **Ioan Duşoiu jun.** comerciant, după o suferinţă îndelungată a încetat din viéţă astăḑĭ, Miercurĭ, la órele 9 dimineţa, fiind împărtăşit cu Sf. Taine, în etate de 38 de anĭ. Despre acéstă tristă pierdere încunosciinţăm pe tóte rudeniile, amicii şi cunoscuţiĭ. Rĕmăşiţele pământescĭ ale defunctuluĭ se vor ridica Vinerĭ în 3 (15) Maĭ la órele 3 d. a. din sf. capelă din Grōverĭ, şi se vor aşeḑa spre eternă odihnă în cimiterul capeleĭ.

Braşov, 1 (13) Maĭ 1896.

Ioan şi Agnes Duşoiu, părinţĭ; Nicolae, Diamandi, Alexandru şi George Duşoiu, fraţĭ; Maria N. Duşoiu născ. Popp, cumnată.

Fiă-ĭ ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

DIVERSE.

Motiv. De ce credĭ, că X. a luat pe nevastă-sa numaĭ pentru banĭ? — Fiind-că am *vĕḑut'o* în persónă

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.50
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.—
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.60
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.25
Imprum. ung. cu premii	156.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.20
Renta de aur austr.	122.60
Losurĭ din 860	145.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	948.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	387.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	353.75
Napoleondorĭ.	9 $54^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane . . .	$58.82^1/_2$
London vista	120.25
Paris vista	47.75
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.50

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	127.	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vênd.	—.—

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédi.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.